

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Gå sammen med det Globale Syd!

Ikke korrekturlæst.

6. september 2023 (EIRNS)-Onsdag den 6. september 2023
(<https://youtu.be/uEV0KcnRrSs>)

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 6. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen med spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Vi er på vej ind i en meget travl periode med konferencer, der har stor betydning for opbygningen af en ny udviklingsarkitektur: Der er et ASEAN-topmøde i gang i Indonesien; G20-topmødet finder sted i Indien på lørdag [9. september]. Eastern Economic Forum er på vej i Vladivostok. Alt dette følger udvidelsen af BRIKS, som sætter overgangen ud af den unipolære orden på dagsordenen. Selvfølgelig afholder Schiller Instituttet en online-konference den 9. september, som vil behandle disse spørgsmål under temaet "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

Helga, kan du opsummere for os, hvor tingene står efter BRIKS-topmødet og frem mod disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Ifølge en insider, som er meget involveret i opbygningen af dette nye økonomiske system, foregår opbygningen af et nyt økonomisk system med en utrolig

hastighed, som selv han, som er en gammel kending i disse sammenhænge, finder fuldstændig overraskende. For tingene bevæger sig meget hurtigt. Jeg tror, at det mest indlysende er, at mens BRIKS 11-processen er i gang, vil yderligere seks lande slutte sig til BRIKS i begyndelsen af næste år. Et af dem, Argentina, er under voldsomt angreb fra de finansielle magthavere, og jeg er sikker på, at det vil komme op i diskussionsperioden. Ikke desto mindre inspirerer denne proces alle landene i det Globale Syd.

På den anden side er det også meget tydeligt, at det såkaldte Globale Nord, dvs. de nordatlantiske lande på begge sider af "dammen", på en eller anden måde ikke reflekterer over, hvad det betyder, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning. Men det er meget tydeligt, at selvom krigen i Ukraine ikke fører nogen steder hen, i hvert fald ikke set fra dem, der gerne vil have Ukraine til at vinde, så eskaleres den, og det indebærer mange farer. Men der er også et klart tegn på, at man i stigende grad vil flytte konflikten til Indo-Stillehavsområdet, eller et andet aspekt af konflikten til Indo-Stillehavsområdet, til Taiwan, og at man bare vil fortsætte med at gøre, hvad man gjorde før: Forsøge at få et globalt NATO, et unipolært, som ikke længere eksisterer.

Samtidig er det på grund af massemediernes kontrol kun den lille del af befolkningen i alle lande, som er selvmotiverede, og som individuelt følger deres egne kilder, læser og ser tv og radio og medier fra Kina, Rusland og Afrika, som er helt klar over, at der med BRIKS-udviklingen er opstået en helt ny strategisk situation, som også skaber helt nye muligheder for lande som for eksempel Tyskland eller Italien og Frankrig. Men størstedelen af befolkningen er ikke klar over det, for hvis man læser om BRIKS-relaterede udviklinger, er det eneste, man læser, "spændinger mellem Indien og Kina"; det er grunden til, at Xi Jinping ikke tager til G20-topmødet i New Delhi. Putin tager ikke af sted, så det er klart, at Bloomberg siger, naturligvis med henvisning til unavngivne kilder, at dette vil

blive brugt af europæerne til at lægge det største pres på afrikanerne for at få dem til at tage afstand fra Rusland og Kina.

Nu vil jeg sige, at det er for sent. For bevidstheden hos landene i det Globale Syd, i Latinamerika, i Afrika, i Asien, om denne nye strategiske, lad os sige "opdeling" – at størstedelen af det, der tidligere blev kaldt den alliancefri bevægelse, nu for alvor forsøger at etablere deres eget økonomiske system, som giver mulighed for udvikling for dem alle – det er ustoppeligt. Jeg mener virkelig, at intet kup, intet forsøg på at destabilisere dem via farverevolutioner og de sædvanlige ting, vil være tilstrækkeligt, for lige nu befinder vi os i en historisk forandring, tror jeg, som kun sker én gang i tusind år, fordi dette afslutter kolonialismen, som startede omkring år 1500.

Så jeg tror også, at man kan fortolke det faktum, at Rusland og Kina ikke tager af sted – i hvert fald ikke statslederne – til G20-topmødet i Indien, og at de i stedet sender deres udenrigsministre, sådan, at tillidsbruddet mellem det Globale Syd og NATO er så dybt, at de måske betragter andre møder som vigtigere, som ASEAN og helt sikkert det kommende Vladivostok-møde [den 10.-13. september], for det er her, de udfærdiger deres traktater, laver deres investeringsplaner og så videre.

Så alt, hvad jeg siger, er, at hastigheden af integrationen absolut eskalerer og fortsætter. De vestlige etableringer er absolut ikke villige til at erkende, at alt det, der sker, ikke er Ruslands eller Kinas eller nogen af disse landes onde gerninger, men at det er et tilbageslag for deres egen politik. Befolkningerne i Vesten er stadig, for det meste, relativt uvidende, men de, der forstår, at vejen ud af den økonomiske og finansielle krise i Europa, for eksempel i Tyskland og andre lande, ville være at samarbejde fuldt ud med landene i det Globale Syd. Det er det, Schiller Instituttets konference den 9. september handler om: Vi har fremragende talere, der i høj grad repræsenterer det Globale Syd, så du

vil høre fra første parket, hvad der er den virkelige hensigt med lande som dem i Latinamerika, Afrika og Asien. De har tydeligvis et helt andet syn på verden: De er ekstremt optimistiske, de taler om rumsamarbejde, atomkraft, gennembrud inden for termonuklear fusionskraft. Så hvis du vil have en optimistisk idé om fremtiden, så bør du helt sikkert tune ind kl. 9 på lørdag til Schiller-konferencen og blive en del af denne bevægelse, for det er et af de mest spændende øjeblikke i historien at se fremkomsten af et system, der vil sætte retfærdighed på [dagsordenen] (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

SCHLANGER: Lad mig følge op på det, du sagde om, at Xi Jinping ikke tager til G20: En amerikansk blogger, der følger os tæt, skriver: "Tak, Helga, for det arbejde, du gør. De amerikanske medier skriver om, hvad de kalder en økonomisk nedsmeltning i Kinas ejendomssektor, og der er spekulationer om, at præsident Xi Jinping er i politiske problemer. Hvad er dine tanker om dette, eller er det bare mere psykologisk krigsførelse mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er absolut tilfældet. Jeg mener, se på, hvad Kina gør: De har virkelig forvandlet ikke bare Kina, men mange, mange lande i Afrika og andre dele af det Globale Syd. Og disse lande er blevet venner, ikke bare allierede eller partnere, men venner! Jeg mener, afrikanerne siger: "Kina er en ven af Afrika," og de har rigeligt med beviser på det.

Nu er det sandt, at det kinesiske byggeri nogle gange bevæger sig fremad, fordi de har en stor befolkning på 1,4 milliarder mennesker, og når man skal skaffe boliger til så mange mennesker, kan man ikke gøre det på samme måde som i USA i forstæderne, hvor man bygger det ene hus efter det andet med en baggård og en lille have foran. Man er nødt til at have en byggeplanlægning, hvor man skaffer boliger til alle. Og sommetider, og det skete tidligere, og det sker måske også til en vis grad nu, at nogle af disse bygningskomplekser står

tomme i en kort periode. Men det har altid været en ekstremt kort periode, før disse byggerier er blevet fyldt med folk, der flytter ind. Så man kan lave en forkert historie ud af hvad som helst: Man kan tage statistikker og tage segmenter, og så kan man tage et andet segment fra den samme statistik og bevise det stik modsatte.

Så jeg ville ikke tro på det, for se, hvad der sker i Europa! Tyskland er ved at kollapse: Ikke Kina. USA's infrastruktur er i en afgrundsdyb tilstand. Se på infrastrukturen i Kina: Hvis man tager alle parametre i den fysiske økonomi, er Kina stadig motoren i verdensøkonomien, og alle dommedagsprofetierne vil ikke ændre på det.

SCHLANGER: Et opfølgende spørgsmål til dette kom fra Dr. Balkrishna K., som spørger: "Hvad er de kortsigtede og langsigtede effekter af Bælte & Vej Initiativet i det Globale Syd?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der på kort sigt vil være flere af den slags projekter, vi har set med de forskellige korridorer, omkring seks store korridorer i forskellige dele af verden; flere af de hurtige tog, som vi ser mellem Kunming og Laos, eller mellem Bandung og Jakarta i Indonesien; flere projekter af den slags, som er begyndt at transformere Afrika, især i de sidste 10 år. Så jeg er sikker på, at det vil fortsætte. Jeg tror, at der i det lange løb vil blive lagt meget mere vægt på at opgradere arbejdsstyrken: Kina er allerede begyndt at gøre det ved at invitere titusindvis af studerende til at komme til Kina for at blive uddannet, eller ved at flytte kinesiske teams til forskellige lande.

Men Kina forsøger ikke at blive den nye hegemon. Det er bestemt ikke min vurdering, og jeg vil tro, at hvis BRIKS-Plus fortsætter med at ekspandere, som det bør og skal, for at skabe en ny økonomisk verdensorden, så vil alle de andre lande, der har betydelige industrielle kapaciteter, som Indien, som Japan, som Tyskland (hvis det ikke er afviklet

inden da), Schweiz, Italien, andre lande, der har betydelige, især maskinværktøjssektoren, de vil alle blive en del af en arbejdsdeling. Se på, hvad der sker i Sydvestasien, som var et område med fuldstændig kolonialistisk ødelæggelse i de sidste næsten hundrede år, men nu, på grund af tilnærmelsen mellem Iran og Saudi-Arabien, og fordi Tyrkiet spiller en særlig rolle i denne konstellation, er der faktisk en chance for, at alle de konflikter, der eksisterede mellem shia- og sunnimuslimerne, kan udelukkes og overvindes gennem fælles økonomisk udvikling.

Folk siger altid, hvem vil være det land, der har fordele? Hvis du ser på det som en længere bue, er det ligegyldigt, om du begynder at bygge en jernbane nord-syd i dette land eller øst-vest, for til sidst vil infrastrukturen blive integreret i hele verden, fordi det er sådan, det hænger sammen. Hvis man går hundrede eller to hundrede år tilbage, var infrastrukturen meget begrænset: Man havde kun nogle få jernbaner, nogle få veje, nogle få vandveje; men efterhånden som udviklingen af industrien, og især industrien, skred frem, blev infrastrukturen mere tæt. Se på Tyskland: Da Tyskland var på sit højeste, hvilket desværre er flere årtier siden nu, havde vi en fremragende infrastruktur, der integrerede motorveje, jernbaner og vandveje, og man kunne sende fragtgods og andre varer fra den ene til den anden, fra vandveje, til jernbane til lastbil, indtil man nåede den endelige destination – og man forsøgte at minimere lastbilaspektet af transporten; Men det var et meget integreret, meget tæt infrastrukturnetværk, og det er netop det, at jo mere udviklet et land bliver, jo vigtigere er det at have en integreret infrastruktur, fordi det reducerer transporttiden, tabet af effektivitet og så videre.

Så da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, for ti år siden, i Kasakhstan, offentliggjorde vi hele vores studie. For vi havde foreslået det, vi kaldte Den Eurasiske Landbro i 1991, da Sovjetunionen kollapsede. Vi foreslog en eurasisk

landbro, der forbinder Europa og Asien gennem infrastrukturkorridorer. Og det er, i en vis forstand, det, der blev til den Nye Silkevej – vi kaldte den allerede “Den Nye Silkevej” i 1991. Og da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, udgav vi alle vores studier i en stor bog med titlen *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*. Faktisk har man infrastrukturplaner om at forbinde sydspidsen af Argentina og Chile, hele vejen op gennem Latinamerika, Mellemamerika, Nordamerika; og så forbinde gennem en tunnel eller en bro over Beringstrædet til den eurasiske forbindelse, dybest set den transsibiriske jernbane og andre linjer, der går hele vejen til spidsen af Spanien, og går fra Gibraltarstrædet ind i Afrika og hele vejen ned gennem et infrastrukturnetværk til Kap det Gode Håb.

Så teoretisk set, hvis dette program blev realiseret, kunne man rejse med maglev-hurtigtog fra spidsen af Argentina eller Chile, hele vejen gennem Beringstrædet, tværs over Eurasien, til Kap det Gode Håb i Sydafrika.

Se, det kommer til at ske! Det vil helt sikkert ske, for det er den måde, menneskeheden udvikler sig på. Så i det lange løb ser jeg Bæltet og Vejen blive en integreret del af et fælles infrastrukturnetværk, hvor alle de forskellige lande i BRIKS-Plus og den nye økonomiske verdensorden samarbejder til gavn for alle de lande, der deltager i det.

Hvis vi ikke oplever Tredje Verdenskrig, vil jeg være helt sikker på, at det er det, der vil ske.

SCHLANGER: Helga, vi får masser af spørgsmål fra hele verden, så jeg vil kombinere flere af dem for dig. Dette kombinerer to spørgsmål om Tyskland: En tysker, der nu bor i Canada, skriver, at hun væmmes ved det, der foregår i Tyskland. Hun henviser til kansler Scholz’ bekræftelse af, at Tyskland ikke skal have atomkraft, de kommende møder med den kemiske sektor, kollapset i bilsektoren, og hun spørger: “Hvad er der galt med det tyske folk? Hvor længe vil de tolerere denne koalition

[regering]?” Og det andet spørgsmål fra en ph.d.-studerende i USA sagde, at han lige havde læst en bog, When Kings Depart, om hvad der blev gjort mod Tyskland under Versailles-traktaten. Og han sagde: “Kan du sammenligne det, der bliver gjort mod Tyskland i dag, med det, der blev gjort af briterne og franskmændene, især efter Første Verdenskrig i Versailles?”

ZEPP-LAROUCHE: Det er to meget gode spørgsmål. Jeg mener, at den nuværende tyske regering ledes af en kombination af uvidende og svage personer. Derfor, når man ser på tysk politik lige nu, under kansler Olaf Scholz – nu bærer han klap for øjet – er den ensidig. Det er mildt sagt! Den kigger kun i retning af Atlanterhavet, og jeg tror, at han bærer klap for øjet, så han ikke behøver at se resten af verden: Han kan bare følge sit tunnelsyn om at være en god vasal.

Når man ser på retningen for tysk politik under denne ledelse, minder det mig om en skildpadde, der har trukket hovedet ind og så bevæger sig baglæns; den har sat bagtroppen i bevægelse. Så Tyskland bevæger sig tilbage til middelalderen. Det er forfærdeligt! Vi sidder på en krudttønde, for jeg og mange andre medlemmer af Schiller Instituttet har haft mange diskussioner i de seneste uger, og det, man finder ud af, er, at den tyske befolkning er i en tilstand af absolut anspændthed: Hvis man spørger nogen, så siger de: “Alt det, vi har bygget op efter Anden Verdenskrig, er ved at falde sammen! De er ved at ødelægge det! Al den lovgivning, de laver, ruinerer Tyskland!” Og det er stemningen i Tyskland. De er vrede.

Problemet er, at de ikke rigtig kan se, hvad de skal gøre. Der er partiet Alternativ for Tyskland (AfD), som har haft en stor stigning i popularitet på grund af denne frustration. Men der er også grænser, for desværre er der bare nogle frustrerede mennesker i det, men de har også nogle ret uheldige karakterer, så det er ikke rigtig et alternativ for de fleste mennesker. Det efterlader den almindelige borger uden meget håb.

Jeg tror derfor, at det vigtigste er at sprede nyheden om, hvad BRIKS-landene gør, for når folk i Tyskland forstår, at BRIKS ikke er Tysklands fjende, men partneren og den potentielle fremtidige vej ud, så kan problemet løses. For Tyskland har været en eksportorienteret nation i hvert fald siden Bismarcks tid, og Tyskland har ikke mange råstoffer, og dets høje levestandard var resultatet af en høj grad af videnskabelig og teknologisk udvikling og eksport af disse varer, som derefter blev meget berømte med synonymet "Made in Germany". Det blev oprindeligt givet til Tyskland af besættelsesmagterne som et tegn på skam – "made in Germany", det "Germany", du ved – men på grund af det tyske folks arbejdsomhed blev det til et æresmærke. Og folk sagde: "Åh, 'made in Germany', det er høj kvalitet", og derfor ville folk købe disse produkter, selv om de var lidt dyrere end fra andre lande, fordi det stod for ekspertise.

Men det er nu ved at forsvinde. Tyskland sakker bagud med hensyn til patenter, med hensyn til biler – Tyskland plejede at være et førende bileksporterende land; det falder nu meget hurtigt tilbage. Og med det sank mange andre også.

Så Tyskland står over for et økonomisk kollaps, som jeg forudser vil ramme i det kommende efterår og vinter, i stor stil. For så vil de høje energipriser betyde, at mange mennesker vil blive hårdt ramt; mange virksomheder vil gå konkurs, hvilket allerede er ved at ske – restauranter, kunsthåndværk, industri på mellemniveau vil alle kollapse. Og på det tidspunkt tror jeg faktisk, at det hele vil eksplodere. Og derfor er det ekstremt vigtigt, at nyheden om potentialet i at samarbejde med BRIKS-landene om udviklingen af det Globale Syd er det punkt, der virkelig kan ændre Tysklands retning.

Det er derfor, vi afholder disse konferencer; det er derfor, at hvis du er tysker og bor i Canada, så hjælp os med at sprede nyheden om det. Hvis du har slægtninge, så gør dem opmærksomme på vores kommende conference, og hvad vi gør, for vi har brug for en masse mennesker, der kæmper sammen med os,

for det er en stor kamp, og besættelsesmagterne besidder stadig Tyskland i meget høj grad. Eftersom folk ikke er suveræne i deres hoveder, for slet ikke at tale om landets praktiske suverænitet, er vi stadig nødt til at kæmpe meget hårdt.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige, absolut, ja. For set fra imperiets synspunkt – og hvis man ikke forstår imperier som lande, men som et oligarkisk system, der bevægede sig fra det romerske imperium og endda før, fra det persiske imperium, det romerske imperium, det byzantinske imperium, det osmanniske imperium, det venetianske imperium, det anglo-hollandske imperium, det britiske imperium, og måske kan man sige det anglo-amerikanske imperium i dag, så har de grundlæggende set Tyskland som en potentiel trussel mod det oligarkiske system.

Hvorfor siger jeg det? Af forskellige årsager producerede Tyskland adskillige tænkere, som var virkelig fremragende: Nicolas af Kues i det 15. århundrede, Kepler, Leibniz; inden for klassisk musik, med få undtagelser som Verdi og nogle andre, kommer meget af det fra Tyskland – den store klassiske musik. I litteraturen havde man store digtere som Lessing, Schiller, Heine, Goethe til en vis grad; og mange andre gennembrud inden for videnskab, opdagelser. I den klassiske periode i Tyskland havde man så kombinationen af Friedrich Schiller, som var en tårnhøj gigant, der udviklede den æstetiske uddannelse som en måde at gøre folk frie på, den indre frihed; og han havde en ven, Wilhelm von Humboldt, som gjorde Schillers teori om æstetisk uddannelse til et uddannelsessystem, det berømte Humboldt-uddannelsessystem. Og på trods af, at Wilhelm von Humboldt som en af de preussiske reformatorer kun var i embedet i meget kort tid, jeg tror mindre end et år, var han stadig i stand til at indføre sit system, det Humboldtske Gymnasium, studie- og undervisningsprincippet på universitetet, så Humboldts indflydelse var meget langt ud over hans faktiske tid i

embedet. Og jeg tror, at hvis han var blevet i embedet – det var en proces, der blev afsluttet med Wienerkongressen og Metternichs reformer – hvis han kunne være blevet længere og have implementeret Humboldts uddannelsessystem fuldt ud, ville hvert barn have haft chancen for at blive et geni. Og der er ingen større trussel mod oligarkiets system end at have en masse genier, som er indre frie, indre styrede mennesker, der ikke vil acceptere at være underlegne i forhold til en eller anden adelig eller en eller anden konge eller en eller anden prinsesse eller en eller anden overflødig person. Jeg tror, at det er grunden til, at briterne senest fra begyndelsen af det 19. århundrede, og i stigende grad med Bismarck og industrialiseringen, udså sig Tyskland som et sted, der skulle undertrykkes. Og det var tilfældet med Versailles. Man kan endda sige, at det i meget høj grad var med til at motivere Første Verdenskrig. Versailles var den bevidste idé om at holde Tyskland nede. Med [Rapallo traktaten] (https://larouchepub.com/other/editorials/2022/4916-on_the_100th_anniversary_of_th.html) [i 1922 mellem Tyskland og Sovjetunionen] forsøgte man at omstøde det. Mordet på [den daværende tyske udenrigsminister] Walther Rathenau skulle virkelig sikre, at Tyskland ikke ville komme sig igen. Og selv sponsoratet af Hitler gennem internationale finansielle kræfter havde den idé, at hvis man sætter Hitler til magten, vil en krig mellem Tyskland og Rusland være det logiske resultat. I efterkrigstiden handlede det igen om at holde Tyskland nede: Hvad er formålet med NATO? "Hold amerikanerne inde, hold russerne ude, og hold tyskerne nede," det var det britiske slogan, og det vidste alle.

Da den tyske genforening fandt sted i 1990, havde Tyskland fået sin ret til suverænitet på grund af den fredelige revolution i Østtyskland. Ikke desto mindre blev mekanismerne sat i fokus for at holde Tyskland nede igen ved at underlægge det euroen og Maastricht-aftalen.

Så det er en lang historie, at oligarkiets mål var at holde

Tyskland nede. Eftersom de fleste mennesker ikke rigtig har studeret den historie, er de stort set på bar bund. Jeg har længe været af den opfattelse, at folk er nødt til at studere deres historie for at forstå, hvorfor vi er, hvor vi er. Men for at vende tilbage til svaret på det første spørgsmål, så tror jeg, at der er en meget hurtig vej ud, og det er: Gå sammen med BRIKS, og gå sammen med størstedelen af verdens befolkning, og Tyskland vil have en middelstor, middelmådig plads, men en smuk plads, hvis vi genopliver vores egne klassiske traditioner.

SCHLANGER: Jeg vil gerne se, om vi kan få to spørgsmål mere, som er vigtige. Det ene er fra Menashe, som spørger: "Hvordan kan den potentielle tilføjelse af Den Afrikanske Union til G20 påvirke BRIKS-Plus-nationerne?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det bør ske. Jeg ved ikke, om G20 vil være formen for evigt, for det er igen ikke helt repræsentativt – hvorfor disse 19 lande plus EU; hvis EU kan være med som medlem, så bør Den Afrikanske Union så meget desto mere også være medlem. Så jeg går ind for det, men jeg tror heller ikke, at kombinationen af G20 er det sidste ord. For hvorfor ikke have en repræsentation af alle: G1 eller G-All. Det er FN dybest set allerede, og man kunne overveje reformer af den struktur, som ville sikre, at alle nationers stemmer på planeten bliver hørt og er effektive.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Pat, som sagde: "Tak til Schiller Instituttet for at adressere angrebene på Argentina," som selvfølgelig var et af de lande, der blev føjet til BRIKS på topmødet i sidste uge i Sydafrika. Hun spørger: "Kan du se, at det argentinske folk står stærkt og engageret i denne politik? Hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at kampen for Argentina er en kamp for hele menneskeheden: For Argentina er ikke et tilbagestående land. Argentina plejede at være nummer tre i verden i begyndelsen af det 19. århundrede, så det har en

tradition for at være en stolt og udviklet nation. Og det har været under angreb fra IMF, fra briterne – tænk på Malvinas-krigen i 1982, som de kaldte “Falklandskrigen”, men som i virkeligheden var Malvinas-krigen. Så Argentina er, igen, et af de lande, som oligarkiet har været meget efter.

Schiller Instituttet cirkulerer i øjeblikket et politisk dokument, som forsvarer [Argentina](<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>), og det har en række programmatisk forslag, som stammer fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, der i 1982 havde designet et lignende program til den daværende mexicanske præsident José López Portillo, da [López Portillo](<https://store.larouchepub.com/product-p/eirsp-1982-10-0-0.htm>) havde bedt ham om at hjælpe mod den kapitalflugt, som var organiseret mod den mexicanske peso.

Så vi cirkulerer dette dokument, ” Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRICS,” og det foreslår foranstaltninger, som, hvis de blev gennemført, ville løse problemet: først og fremmest at indføre kapitalkontrol for at forhindre kapitalflugt; nationalisere centralbanken; udstede kredit på grundlag af ethvert lands suveræne ret til at udstede kredit til klart defineret udvikling; lavrentelån med lang løbetid. Samtidig skal man vælge visse projekter, som løfter landet ind i en ny retning: Et af dem er den bi-oceaniske jernbane, som vil hjælpe hele Latinamerika med at blive mere integreret og produktivt; og gør Argentina til medlem af de rumfarende nationer, for Argentina har en tradition for rumforskning, og andre latinamerikanske lande bør også være en del af det, i tråd med hvad den indiske premierminister Modi sagde på BRIKS-topmødet, nemlig at han ønsker at skabe et konsortium for rumforskning for BRIKS.

For hvis landene tager springet, så at sige, og bliver en del af den utroligt spændende oplevelse, det er at have månemissioner – Indien har nu en mission til Solen, hvor de

observerer processerne i Solen. Tidligere var der missioner til Mars, ud over den nuværende mission til Månen. Det katapulterer et land ind i en helt anden retning, hvor man går efter maksimale videnskabelige gennembrud, og især ændrer det folks identitet fra bare at være jordboere, der tror, at vi har begrænsede ressourcer og al denne grønne propaganda, til at indse, at universet er så gigantisk stort, og at der ikke er nogen grænser for vækst. Og det er den vigtigste oplevelse, et land kan få.

Så gå ind på vores hjemmeside, download dette papir, og spred det vidt og bredt, for det er ikke kun for [Argentina] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>): Det er noget, som alle lande har brug for at vide, hvis de ønsker at forsvare deres eget folks fælles bedste.

Jeg tror, der er meget at gøre, men jeg vil virkelig appellere til jer, vi har brug for en masse mennesker, der arbejder sammen med os, kæmper sammen med os, for det er den mest spændende periode i historien lige nu, fordi det er muligt at skabe en forandring til det bedre!

SCHLANGER: Helga, endnu en gang tak, fordi du er med os i dag. Jeg synes, folk skal tage til sig, hvad du siger. Opgive at være en tilskuer eller en klynker. [Tilmeld dig](https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) på Schiller Instituttets hjemmeside til konferencen den 9. september på lørdag. Og tilmeld andre mennesker! Få en hel diskussionsgruppe i gang! Folk klager hele tiden over, at der er et "censurindustrielt kompleks", der forhindrer dig i at vide, hvad der foregår. Bryd det! Få folk involveret i diskussionen. Og Helga, jeg tror, vi ses i næste uge, men folk bør komme på lørdag til onlinekonferencen.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber at se jer der!